

31990L0232

19.5.1990

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 129/33

A TREIA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

din 14 mai 1990

privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule

(90/232/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în colaborare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, prin Directiva 72/166/CEE ⁽⁴⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 84/5/CEE ⁽⁵⁾, Consiliul adoptă dispoziții privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și la respectarea obligației de a asigura această răspundere;

întrucât articolul 3 din Directiva 72/166/CEE impune ca fiecare stat membru să adopte toate măsurile necesare astfel încât răspunderea civilă pentru pagubele produse de autovehiculele aflate, în mod obișnuit, pe teritoriul lor să fie acoperită printr-o asigurare; întrucât daunele acoperite de o astfel de asigurare, precum și termenii și condițiile acesteia, ar trebui stabilite prin aceste măsuri;

întrucât Directiva 84/5/CEE, astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare a Spaniei și Portugaliei, a redus considerabil

diferențele între nivelul și conținutul asigurării obligatorii de răspundere civilă în statele membre; întrucât există încă diferențe semnificative în ceea ce privește acoperirea oferită prin asigurare;

întrucât victimelor accidentelor cauzate de autovehicule ar trebui să li se garanteze un tratament comparabil, indiferent de locul în care are loc accidentul pe teritoriul Comunității;

întrucât există îndeosebi diferențe în asigurarea obligatorie pentru pasagerii autovehiculelor în unele state membre; întrucât, pentru a putea proteja această categorie deosebit de vulnerabilă de victime potențiale, astfel de diferențe ar trebui eliminate;

întrucât ar trebui eliminată orice incertitudine în legătură cu aplicarea primei liniuțe de la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 72/166/CEE; întrucât toate polițele de asigurare auto obligatorie trebuie să acopere întreg teritoriul Comunității;

întrucât, în interesul asiguratului, fiecare poliță de asigurare ar trebui în plus să garanteze, în schimbul unei prime unice în fiecare stat membru, acoperirea impusă de lege sau acoperirea impusă de legislația statului membru în care se află de regulă vehiculul, în cazul în care aceasta din urmă este mai mare;

întrucât articolul 1 alineatul (4) din Directiva 84/5/CEE solicită ca fiecare stat membru să înființeze sau să autorizeze un organism care să despăgubească victimele accidentelor cauzate de vehicule neasigurate sau neidentificate; întrucât, cu toate acestea, dispoziția susmenționată nu aduce atingere dreptului statelor membre de a considera despăgubirea acordată de către un astfel de organism drept subsidiară sau ne-subsidiară;

⁽¹⁾ JO C 16, 20.1.1989, p. 12.

⁽²⁾ JO C 304, 4.12.1989, p. 41 și
JO C 113, 07.05.1990.

⁽³⁾ JO C 159, 26.6.1989, p. 7.

⁽⁴⁾ JO L 103, 2.5.1972, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 8, 11.1.1984, p. 17.

întrucât, cu toate acestea, în cazul unui accident cauzat de un vehicul neasigurat, victima trebuie să dovedească, în unele state membre, că partea responsabilă nu poate sau refuză să plătească despăgubirea, înainte de a putea să depună cererea de despăgubire la organul în cauză; întrucât acest organism are o poziție mai bună decât victima la intentarea unei acțiuni împotriva părții răspunzătoare; întrucât, în consecință, ar trebui evitat ca acest organism să poată cere, pentru despăgubirea victimei, ca aceasta să aprecieze dacă partea răspunzătoare nu poate sau refuză să plătească;

întrucât, în cazul unui litigiu între organismul susmenționat și un asigurător de răspundere civilă, în legătură cu cine anume dintre cei doi trebuie să despăgubească victima unui accident, statele membre, pentru a evita orice întârziere în plata despăgubirii către victimă, ar trebui să vegheze ca una din aceste părți să fie desemnată într-o primă etapă să plătească despăgubiri, până la soluționarea litigiului;

întrucât victimele accidentelor auto întâmpină uneori greutăți în aflarea numelui societății de asigurare care acoperă răspunderea civilă ce decurge din utilizarea unui autovehicul implicat într-un accident; întrucât, în interesul victimelor, statele membre ar trebui să adopte măsurile necesare care să asigure punerea promptă la dispoziție a informațiilor respective;

întrucât, având în vedere toate aceste considerente, cele două directive anterioare privind răspunderea civilă în legătură cu autovehiculele ar trebui completate în mod uniform;

întrucât o astfel de adăugire, care duce la o protecție sporită a părților asigurate și a victimelor accidentelor, va facilita în și mai mare măsură trecerea frontierelor interne din Comunitate și, în consecință, înființarea și funcționarea pieței interne; întrucât, prin urmare, un înalt nivel de protecție a consumatorului ar trebui luat drept bază;

întrucât, conform termenilor articolului 8c din tratat, ar trebui să se țină seama de amploarea efortului pe care trebuie să îl facă unele economii care prezintă decalaje de dezvoltare; întrucât anumite state membre ar trebui să beneficieze, prin urmare, de un regim tranzitoriu care să permită punerea în aplicare treptată a dispozițiilor din prezenta directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Fără a aduce atingere celui de-al doilea paragraf de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 84/5/CEE, asigurarea menționată la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE acoperă răspunderea pentru vătămarea corporală a tuturor pasagerilor, alții decât conducătorul auto, ce rezultă ca urmare a utilizării unui vehicul.

În sensul prezentei directive, termenul „vehicul” are semnificația definită la articolul 1 din Directiva 72/166/CEE.

Articolul 2

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că toate polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule:

- acoperă, pe baza unei prime unice, întreg teritoriul comunitar;
- garantează, pe baza aceleiași prime unice, în fiecare stat membru, acoperirea impusă de legislația acestuia sau acoperirea impusă de legislația statului membru în care se află de regulă vehiculul, în cazul în care această acoperire este mai mare.

Articolul 3

La primul paragraf de la articolul 1 alineatul (4) din Directiva Consiliului 84/5/CEE se adaugă următoarea teză: „Cu toate acestea, statele membre nu trebuie să permită organismului să condiționeze plata despăgubirii de aprecierea de către victimă în cazul în care persoana răspunzătoare nu poate sau refuză să plătească.”

Articolul 4

În cazul unui litigiu între organismul menționat la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 84/5/CEE și asigurătorul de răspundere civilă, referitor la persoana care trebuie să despăgubească victima, statele membre adoptă măsurile necesare, astfel încât una dintre părți să fie declarată răspunzătoare în primă instanță pentru plata, fără întârziere, a despăgubirii acordate victimei.

În cazul în care, în ultimă instanță, se decide că cealaltă parte ar fi trebuit să plătească integral sau parțial despăgubirea, cealaltă parte trebuie să ramburseze suma plătită drept despăgubire părții care a făcut plata.

Articolul 5

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a veghea ca părțile implicate într-un accident de circulație să poată stabili prompt identitatea societății de asigurare care asigură răspunderea civilă din utilizarea oricărui autovehicul implicat în accidentul respectiv.

(2) Cel târziu până la 31 decembrie 1995, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, un raport privind punerea în aplicare a alineatului (1) din prezentul articol.

După caz, Comisia înaintează propuneri corespunzătoare Consiliului.

Articolul 6

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma cu prezenta directivă până la 31 decembrie 1992. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Prin derogare de la alineatul 1:

- Republica Elenă, Regatul Spaniei și Republica Portugheză trebuie să se conformeze cu articolele 1 și 2 până la 31 decembrie 1995,
- până la 31 decembrie 1998, Irlanda trebuie să se conformeze articolului 1 privind pasagerii de pe locul din spate de la motocicletă, iar până la 31 decembrie 1995 aceasta trebuie să se conformeze articolului 1 referitor la alte vehicule, precum și articolului 2.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 14 mai 1990.

Pentru Consiliu

Președintele

D. J. O'MALLEY
